

ת"פ 49087/01/17 - מדינת ישראל נגד ק ד- בעצמה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 49087-01-17 מדינת ישראל נ' ד

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד פאדי אסעד ומתמחה גב' מיכל לויטה
המאשימה נגד

ק ד- בעצמה

ע"י ב"כ עו"ד יהל בן עובד ועו"ד חיים יצחקי
הנאשמת

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של **יבוא סם מסוכן** - עבירה לפי סעיף 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 וכן בעבירה של **החזקת סמים לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודה.

2. כמפורט בכתב האישום בתיק דנא, עובר ליום 6.1.17, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, ייבאה הנאשמת לארץ **57.07 גר' סם מסוג MDMA**, באמצעות חבילה שנחזתה להכיל מוצרי טיפוח ונשלחה באמצעות חברת "פדקס". ביום 8.1.17, התגלה דבר החבילה בנמל התעופה והועבר לטיפול המשטרה. ביום 10.1.17 קיבלה הנאשמת, לאחר תיאום, החבילה לידיה. עוד נטען שבמועד זה נתפסו בביתה שני משקלים אלקטרוניים, שקיות אריזה קטנות וסמים מסוגים שונים (כמפורט בעובדות האישום השני) לצריכה עצמית.

3. ביום 7.6.17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום יתוקן והנאשמת תודה ותורשע במיוחס לה. עוד סוכם שתופנה לקבלת תסקיר ובמידה שתשתלב בהליך טיפולי ארוך טווח ומעמיק שיעיד על הפחתה במסוכנותה, נטילת אחריות משמעותית והבעת חרטה, תסכים המאשימה לחריגה ממתחם הענישה ונכונות לקבלות המלצת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן נושא תאריך 31.10.17, עולה כי הנאשמת בת 33, עובדת עבודה חלקית בחברת

קוסמטיקה בבעלות אביה. הנאשמת בת למשפחה נורמטיבית אך התקשתה לסיים לימודיה ובעברה הרשעה אחת בעבירה של אי קיום צו הפסקה מנהלי משנת 2014.

5. באשר להליך הטיפול- הנאשמת שוחררה בתנאי איזוק אלקטרוני והופנתה בהמשך במסגרת צו פיקוח שהוטל עליה, למרכז יום "בית חוסן". לאורך הפיקוח התרשמו שממוקדת בחזרה לתפקוד נורמטיבי, מתמידה בקשר הטיפולי, נוטלת אחריות על מצבה וכפועל יוצא מכך מעריכים שפחת הסיכון במצבה. בתוך כך, עברה אבחון פסיכיאטרי, ממנו עלה שסובלת מדיכאון ושולבה בתכנית טיפולית שיקומית. באשר למיוחס לה, התקשתה הנאשמת בלקיחת אחריות על יבוא הסם אך אישרה שהשתמשה בסם ושללה כל התנהלות שולית או כוונות רווח. באשר להיסטוריית השימוש בסם, שיתפה כי החלה לצרוך סם בגיל 15 בנסיבות חברתיות, שימוש שהפך יומיומי, ובין היתר התנסתה בסמים קשים וסמי הזיה.

6. מהמידע שהתקבל ממרכז "בית חוסן" עולה כי מטופלת מזה 7 חודשים, משולבת בטיפול פרטני וקבוצתי. הנאשמת משתפת פעולה באופן מלא, מגלה מוטיבציה ומוסרת בדיקות שتن נקיות. שירות המבחן התרשם מנאשמת שהתקשתה לשמור על יציבות במסגרות ולהתמיד בהן, נעדרת גורמי תמיכה והכוונה. אמנם מתקשה ליטול אחריות על מלוא מעשיה אך תופסת עצמה כבעלת תפקוד נורמטיבי ונכונה לערוך התבוננות פנימית אודות מצבה. שירות המבחן סבור שהמשך הטיפול יועיל להפחתה נוספת בסיכון להישנות התנהגות בעייתית וכי ענישה מחמירה עלולה לפגוע בהליך שיקומה ואף לגרום לנסיגה במצבה. לפיכך הומלץ על העמדתה במבחן לצד צו של"צ בהיקף של 450 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים

7. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד פאדי אסעד, עמדה על חומרת מעשיה בדגש על יבוא הסם מסוג MDMA. המאשימה סבורה שמתחם הענישה בנסיבות אלו נע בין 12-36 חודשי מאסר. עם זאת, נוכח הצלחת ההליך הטיפולי וניקיונה מסם נכונים לערוך סטייה לקולא ממתחם הענישה. המאשימה אינה מקבלת המלצת שירות המבחן, מפנה לקושי בנטילת אחריות, ועל מנת שלא לפגוע בשיקומה ומאידך, לגזור עליה עונש מוחשי, עותרת למאסר בדרכ של עבודות שירות לתקופה מירבית, מאסר על תנאי, קנס, צו מבחן ופסילת רישיונה.

8. מנגד, עתרו ב"כ הנאשמת, עו"ד בן עובד ועו"ד יצחקי, לקבל המלצת שירות המבחן במלואה. כך הפנו להליך השיקום הממושך בו שולבה, הניקיון מסם, חזרה לדרך הישר וסבורים שהטלת צו של"צ תאפשר לה להשלים הליך השיקום ולא לקוטעו באיבו. באשר לעבירת יבוא הסם, סבורים שהמעשה לא נעשה לצרכי הפצתו אלא לשימוש עצמי וכי אין ראיות שהתכוונה לסחור בו. עוד הוגשו אסמכתאות פסיקה.

9. הנאשמת בדברה האחרון, חזרה ונטלה אחריות על מעשיה והסבירה שעושה ככל שניתן כדי להשתקם.

דין והכרעה

10. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין יש לקבוע את העונש ההולם את מעשה העבירה בהתאם לעיקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, בתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את העונש המתאים לנאשם בהתחשב בנסיבות המקרה הספציפי.

11. הנאשמת, על רקע נגישות לעולם הסמים, חטאה ביבוא סם מסוכן מסוג MDMA בכמות לא מבוטלת. כאמור, מדובר בסם קשה, כשבהתאם לאמור בסעיף 31(3) והתוספת השנייה לפקודה, הכמות המותרת להחזקתו לצריכה עצמית הינה 0.2 גרם נטו, מכאן שהנאשמת החזיקה בכמות העולה עשרות מונים על הכמות המותרת לשימוש עצמי.

12. מדובר במעשה הפוגע פגיעה מוחשית בערכים חברתיים וביניהם, הגנה על שלום הציבור והגנה על בריאותם של הצורכים את הסמים. הנאשמת פעלה בתחכום ובתכנון, בהזמינה הסם בחבילה הנחזית להכיל מוצרי טיפוח.

עוד החזיקה בביתה סמים מסוגים שונים לשימושה העצמי, משקלים אלקטרוניים ושקיות לחלוקת הסם. אמנם נטען שהסם יובא לשימושה העצמי, אך המאמץ לייבאו, תוך ניסיון להסוותו, בצירוף כמותו, מעלים בעניין זה ספקות.

13. מדיניות הענישה בעבירות סם מצווה על החמרה עם מבצעה. בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית המשפט העליון על הסיכון הנשקף מעבירות אלו, שהפכו רעה חולה שיש למגרה ועל ההכרח לעצור את התפשטות נגע הסמים בחברה, בין היתר על-ידי השתת ענישה מרתיעה על הנוטלים חלק ממערך הפצת הסמים. (ראו ע"פ 966/94 **אלי אמזלג נ' מדינת ישראל** (10.12.1995)).

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נ' אלנשמי** (6.09.06):

"כאשר בעבירות סמים עסקינן, לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו

כמערכת וכחברה להיאבק בנגע הסמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבוחרים לעסוק בסחר בסם. הסחר בסמים מסוכנים הינו אמצעי קל ונח לעשיית רווחים נכבדים. ענישתם של מי שסחרו בסמים מסוכנים צריכה ליתן מענה גם לפיתוי זה ובמילים אחרות- על מי אשר שוקל לשלוח ידו בסחר בסמים להעמיד לנגד עיניו לא רק את הפיתוי לשלשל לכיסו סכומי כסף נכבדים, לא את הסיכון של שהיה ממושכת מאחורי סורג ובריח"

14. בחינת מדיניות הענישה המקובלת בעבירות יבוא סם מסוג ובמשקל דומים, מעלה כי מתחם הענישה מגוון ורחב וכולל, על דרך הכלל, מאסרים ממושכים. כך אציין את עפ"ג 22857-04-17 (מח-מרכז) **פרץ נ' מדינת ישראל** שם הורשע נאשם בהחזקת 15 גר' קוקאין ו- 35 גר' סם מסוג MDMA ונדון ל-24 חודשי מאסר; ת"פ 20928-07-12 **מדינת ישראל נ' אתן**, שהורשע בביצוע עבירה דומה של יבוא סם זה בכמות של 50 גר' ונדון

למאסר בן 17 חודשים. עוד אפנה לפסיקה בגין יבוא סם קשה אחר מסוג קוקאין במשקלים דומים, במסגרתה נדונו נאשמים לענישה חמורה (ראו לדוגמא: ת"פ 2035-12-09 (מח-ת"א) **מדינת ישראל נ' בוטבול** הדן בנאשם שייבא סם מסוג קוקאין במשקל 62 גר' על גופו ונדון ל-30 חודשי מאסר).

15. **לפיכך, כמצוות תיקון 113 ובהתאם לנסיבות מעשי הנאשמת, הנני קובעת כי מתחם הענישה ההולם למעשים שביצעה נע בין 8-24 חודשי מאסר.**

עתירת ההגנה לסטייה ממתחם הענישה לצרכי שיקום

16. עתה, משנקבע מתחם הענישה, יש להמשיך ולבחון עתירת ההגנה לחרוג ממנו מטעמי שיקום ובהתאם להוראת סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין. סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין מורה כך: **"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969."**

17. התשובה לשאלה אילו מן המקרים ייחשבו כמקרי שיקום כמשמעותו בסעיף 40ד' לחוק ואילו לא מורכבת ותלויה במספר פרמטרים, בין היתר חומרת העבירה, נסיבות הנאשם, טיבו של הליך השיקום והסיכון להישנות עבירות. לשון סעיף 40ד' לחוק מלמדת, כי לעיתים כאשר **"נאשם השתקם"** או כי **"יש סיכוי של ממש שישתקם"**, עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו רע"פ 7572/12 **הזייל נ' מדינת ישראל** (23.10.12)) ואולם, אין די בנאשם המראה נכונות כנה להשתלב בהליך שיקום אלא יש להציג הליך משמעותי המגלה פוטנציאל שיקומי ממשי, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבירות נוספות בעתיד הוא נמוך ביותר (ראו ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.07.13)). לתסקיר שירות המבחן בהקשר זה מעמד משמעותי ביותר, אם כי כמובן שאינו מחייב את בית המשפט.

18. בענייננו, המדובר בנאשמת נטולת עבר פלילי רלוונטי, שמצויה בעיצומו של הליך טיפולי ממושך, במסגרת שירות מבחן ובטיפול אינטנסיבי במרכז "בית חוסן". הנאשמת נקייה מסם ועושה מאמצים רבים לערוך שינוי משמעותי באורח חייה. לצד זאת יש לציין שהנאשמת נמנעה מלשתף את הגורמים הטיפוליים ברקע לביצוע עבירת יבוא הסם והטעמים למעשה זה, מלבד עצם שימוש בסם לצריכה עצמית, נותרו עלומים.

19. הנאשמת, בת למשפחה נורמטיבית, במשך תקופה ארוכה לא התמידה במסגרות לימודיות ותעסוקתיות אך ניכרת התייצבות של ממש בהתנהלותה ובדפוסיה מאז מעצרה בתיק זה. נראה כי תקופת מעצרה ובהמשך שהייתה בתנאי פיקוח איזוק אלקטרוני נתנו בה אותותיהם ודרבנו אותה לערוך שינוי ממשי בכל היבטי חייה. עוד עולה שמצבה הנפשי של הנאשמת, על רקע הסתבכותה בתיק זה, ירוד ולפרקים נזקקת לטיפול תומך. שירות המבחן סבור שיש בהליך הטיפול כדי להפחית מהסיכון להמשך התנהגות דומה וככל שתמשיך ותתמיד בו, כך תפחת עוד יותר רמת הסיכון. **לאחר שבחנתי כלל נתוני הנאשמת, מצאתי לקבוע כי יש בכוחם של נתונים אלו להעיד על פוטנציאל שיקומי ממשי המאפשר חריגה מהמתחם בהתאם להוראות סעיף 40ד' (א) לחוק.**

20. גישה לפיה עבר נקי, ניקיון מסם והפחתת סיכון הנובעת מהליך טיפולי אפקטיבי מהווים בסיס ראוי להגדרת עניינו של נאשם בעבירות סם כמקרה שיקום, ניתן למצוא בפסיקת בית המשפט העליון ובכלל, ברובה חרג בית המשפט ממתחם העונש והעמידו על תקופת מאסר קצרה יותר שניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך בע"פ 6161/16 יזרעאלוב נ' מדינת ישראל (מיום 20.2.17) הדן בעניינו של מערער שהורשע במספר עבירות סחר ועבירות נוספות ונדון ע"י בית המשפט המחוזי ל-8 חודשי מאסר. בית המשפט העליון (כב' השופט מלצר) מצא נוכח נסיבות הנאשם והליך השיקום בו החל, להעדיף אינטרס השיקום וליתן להמלצת שירות המבחן משקל משמעותי יותר ועל כן הפחית עונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות. (ראה גם ע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל, מיום 10.09.06, הדן בנאשם בעבירות סחר בעל עבר פלילי שעבר הליך שיקום ונידון לעונש שיקומי בדמות צו של"צ בהיקף נרחב).

עוד ראו: עפ"ג (מח-חי') 53142-12-16 רחמימוב נ' מדינת ישראל- נאשם שהורשע במספר רב של עבירות סחר בסם ועבירות נלוות ונדון ל-16 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי מצא להעדיף האינטרס השיקומי ולהימנע מהטלת מאסר בפועל והפחית עונשו ל-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בדרך דומה הליך בית המשפט בת"פ 8843-02-15 (מח-מרכז) מדינת ישראל נ' בוז'רנו (גידול סם במשקל 92 ק"ג) (מפי כב' הש' מרשק-מרום);

עוד אפנה לפסיקה שהוגשה ע"י ההגנה, כך ע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל, שם נקט בית המשפט בצעד חריג ביותר בבטלו עונש מאסר בן 40 חודש והמרתו לעונש שיקומי, נוכח הליך השיקום המוצלח בו היה נתון הנאשם ועל מנת לשמר הישגיו. בעניין דומה דן בית המשפט העליון גם במסגרת ע"פ 4158/05 מדינת ישראל נ' פראג', שם נדון נאשם בגין החזקת טבליות MDMA וסמים קשים בכמויות עצומות, לצו מבחן ומאסר על תנאי. בית המשפט העליון, דחה ערעור המדינה והסתפק בצו מבחן בלבד.

21. כאמור, בין אינטרס השיקום של הנאשם לחומרת העבירות אותן ביצע מתקיימים יחסי גומלין. כך ככל שהעבירה חמורה יותר, ייטה בית המשפט להשית על הנאשם ענישה שאינה פוגעת פגיעת יתר בהליך שיקומו אך נותנת משקל לשיקולי ענישה נוספים. פרשנותו של סעיף 40ד(ב) לחוק ברוח זה נדונה ע"י בית המשפט העליון בע"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי "ככל שהעבירה ונסיבותיה חמורות יותר- גובר הנטל על הטוען להקלה בשל שיקולי שיקום". אשר לעבירות סם כבר נקבע שיש ליתן בעניין משקל בכורה לאינטרסים הציבוריים והרתעת היחיד והרבים על פני האינטרנס האישי של הנאשם (ראו ע"פ 4295/15 אלצאנע נ' מדינת ישראל; ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל).

22. בבואי לגזור דינה של הנאשמת, מצאתי ליתן משקל ממשי להליך השיקומי בו מצויה, נקינה מסם ושיתוף הפעולה המלא עם הגורמים הטיפולים, לצד טיב מעשיה וצמצום חומרתם ולהסתפק בהטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות שירות. באשר למשכו - אתחשב בהמלצות שירות המבחן, בתקופת שהיית הנאשמת במעצר ובעיקר בצורך לשימור הישגי השיקום והמשכיות ההליך הטיפולי. על כן אטיל עליה מאסר קצר בלבד בדרך של עבודות שירות ואדחה תחילת ריצויו כדי לאפשר לנאשמת להשלים ההליך הטיפולי המשמעותי כנדרש. מאותם טעמים ממש, אמנע מהטלת עונש פסילת רישיון ממש על הנאשמת ואף לא אעתר לבקשת המאשימה להכריז עליה כסוחרת סמים.

23. אינני סבורה שיש בהמלצת שירות המבחן להטלת עונש שיקומי בלבד, גם אם מדובר בצו של"צ בהיקף נרחב, כדי לשקלל נכונה כלל שיקולי הענישה הראויים אלא לסטות סטיית יתר בלתי מידתית ממתווה הענישה תוך מתן משקל בלעדי לאינטרסים האישיים של הנאשמת.

סוף דבר

אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן חודשיים שירוצה בדרך של עבודות שירות.** הנאשמת תבצע עבודות השירות במרכז יום לקשיש ברעננה, 5 ימים בשבוע, במשך 7 שעות עבודה יומיות, החל מיום 6.5.18. **תשומת לב הממונה לשינוי מועד תחילת העבודות.**

הנאשמת תתייצב במועד זה עד השעה 08:00 במשרדי הממונה ברמלה. מאשרת ליטול מהנאשמת בדיקות שתן. הנאשמת מוזהרת כי אם לא ישתף פעולה כנדרש ניתן יהיה להמיר העבודות, במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל תבצע הנאשמת עבירת סם מסוג פשע תוך שנתיים מהיום.

ג. מאסר על תנאי בן 3 חודשים לבל תבצע הנאשמת עבירת סם מסוג עוון תוך שנתיים מהיום.

ד. קנס בסך 4000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.18. ניתן לקזז את הקנס מהערבון הכספי שהוטל במ"ת 49115-01-17 והיתרה תושב לנאשמת או למי מטעמה.

ה. פסילה מלנהוג למשך 3 חודשים למשך שנתיים בתנאי שהנאשמת לא תבצע עבירת סם תוך שנתיים מהיום.

ו. מעמידה הנאשמת בצו פיקוח למשך שנה מהיום. הנאשמת מוזהרת בחובתה לשתף פעולה והשלכות הפקעת הצו.

ז. בהסכמת הצדדים מורה על חילוט סך של 5,130 ₪ שנתפסו בדירתה של הנאשמת לטובת המדינה.

הסמים והכלים - יושמדו.

מחשבים נישאים, טלפונים ניידים, טאבלטים, דיסקים קשיחים ומפתחות הרכב - יושבו לנאשמת.

5129371 זכות ערעור למחוזי כדין תוך 45 יום.

עמוד 6

ניתן היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.